

СВІТ ІМПРЕСІОНІЗМУ

Часто так буває: проходиш повз якусь вивіску на вхідних дверях у своєму рідному місті Біла Церква і не уявляєш, що за ними відбувається. А там - прихований цілий всесвіт думок, почуттів, вражень, емоцій...

**Валентина Зикова,
координатор клубу «Сузір'я»**

*«Картини художника розкажуть про нього значно більше, ніж могли б написати біографи»
Каміль Пісарро*

Алла Преображенська та Елеонора Большева

Так ось: 16 жовтня завдяки співробітникам фонду Костянтина Єфименка, а може, то доля так розпорядилася, члени клубу «Сузір'я» Академії пенсіонерів (куратор Євгеній Дорош) відвідали Арт-галерею Алли Преображенської.

На порозі нас привітно зустріли господині: сама художниця, біло-

церківчанка Алла Преображенська, та арт-директор галереї Елеонора Большева. Почалася душевна, цікава, заворожуюча розповідь про багатогранну людину, велику трудівницю, що з дитинства просто починала малювати, зовсім не сподіваючись на те, що стане відомим художником, як її дідусь. Спочатку це були графіка, акварель, роботи олівцем, маслом, і на сьогодні Алла Володимирівна належить до когорти сучасних художників-імпресіоністів та працює мастихіном.

Мастихін - інструмент, що дозволяє творити масляними фарбами в новій техніці. На відміну від пензля, мастихін наносить на полотно великі мазки фарби, роблячи картину більш об'ємною й експресивною. Такий цікавий інструмент продемонструвала відвідувачам виставки-галереї сама художниця. «Я в своїх роботах показую, зверніть увагу, все, що нас оточує, найпростіше, найзвичайніше, - воно прекрасне - і все-таки це наше життя, де ми думаємо, вирішуємо якісь питання, мріємо про завтрашній день - воно прекрасне!» - основна

Членкині «Сузір'я» та куратор клубу Євгеній Дорош на мистецькій гостині в арт-галереї Алли Преображенської

тема картин художниці. Про це вона й розповідала академістам. У свою чергу мистецтвознавець Елеонора Большева повідомила присутнім, що Преображенська скоріше є художником-конструктором за основною своєю професією (закінчила Кіровоградський технічний інститут), індувіалістом, без певної якоїсь художньої школи. А роботи її сприймаються просто і фантастично, тому що сповнені життєрадісністю. Вона знаходить свою тему, свою стриману кольорову гаму, близьку й зрозумілу глядачам.

На сьогодні Алла Преображенська є учасником багатьох виставок, у тому числі й закордонних. Про її творчість знято декілька фільмів,

її запрошують на телепередачі такі канали, як Культура, ICTV, Тоніс. Такі журнали, як «Арт Київ», «Образотворче мистецтво», друкують про неї статті.

Затишна атмосфера виставкової зали-галереї, де ми спілкувалися з митцем, де можна помилуватися роботами художниці, випити філіжанку кави, приємна душевна розмова надовго залишаться в пам'яті слухачок клубу «Сузір'я». За доброю традицією, куратор клубу Євгеній Дорош щиро дякував господарям за гарну подорож у світ мистецтва.

Завітайте до галереї, не пошкодуйте, отримаєте величезне задоволення від спілкування - як із митцем, так і з її чудовими картинами.

ЄСЕНІНСЬКИЙ ВЕЧІР У «КРИНИЦІ ЖИТТЯ»

Клуб «Криниця життя» став тим приємним куточком, де жінки можуть поділитися своїми проблемами, обговорити різні життєві ситуації, усвідомити щось нове та цікаве, відпочити душею. Створити позитив і гарний настрій, показати приклад, захопити жінок творчим заняттям - це головна мета клубу «Криниця життя».

Поезії Сергія Єсеніна - всім до вподоби!

Люсія Ковалінська

Після літньої перерви знову повернулися до клубу «Криниця життя», бо зовсім не хочеться відчувати себе самотніми. Хочеться жити цікаво, повноцінно, радіти кожній подарованій Богом хвилині. У цей період життя потрібна допомога близьких по духу та інтересах людей. А саме це можна знайти в нашому клубі «Криниця життя». Пам'ятаєте слова французького письменника та журналіста Антуана де Сент-Екзюпері «Найбільш велика коштовність у світі - це коштовність людського спілкування»? Ми пам'ятаємо. І взяли їх за основу при складанні плану роботи на наступну декаду.

Другий рік ми не перестаємо

дивуватися енергії, небайдужості куратора Тетяни Шкаранди, яка постійно дбає про комфорт для членів клубу. Вражає нас творчий підхід і невгамовність Лариси Бондарчук, яка складає сценарії, оформляє стенди, проводить вечори відпочинку, ініціює спільні заходи із коледжем сервісу і дизайну.

Більшість пенсіонерів вважає клуб своєю другою домівкою, тим місцем, куди прагнуть приходити знову й знову.

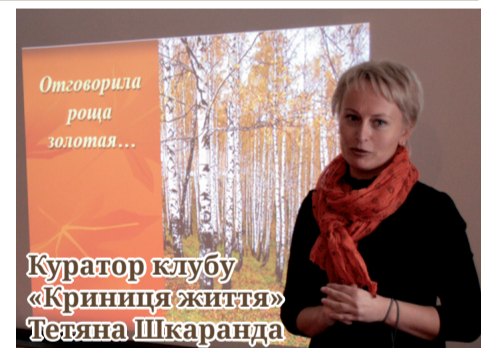
Учасниці Єсеніньського вечора - члени клубу «Криниця життя»

Серед вереснево-жовтневих заходів, які «на ура» пройшли в клубі, на особливу увагу заслуговує той, що відбувся 23 жовтня, адже академісти власними силами провели літературний читання на честь 118-ої річниці з дня народження геніального поета ХХ століття, класика світової літератури Сергія Єсеніна. Оформлення зали, костюми виступаючих, вірші Єсеніна, пісні на його слова - занурили всіх присутніх у минулі часи, красу поезії, яку ми добре пам'ятаємо ще зі шкільних років:

*Белая береза под моим окном
Прикрылась снегом, точно серебром.
На пушистых ветках снежною каймой
Распустились кисти белой бахромой.
Або ж:*

*Все встречаю, все приемлю,
Рад и счастлив душу вынуть.
Я пришел на эту землю,
Чтоб скорей ее покинуть...*

Упродовж усього дійства на екрані

Куратор клубу «Криниця життя» Тетяна Шкаранда

демонструвалися фрагменти з життя Сергія Єсеніна, факти його короткої біографії, портрети жінок, котрі були поруч із ним, дарували радість кохання та надихали його. Любов Афанасіївна продекламувала «Письмо к женщине», яке Сергій Єсенін присвятив своїй жінці Зінаїді Райх.

У виконанні клубного ансамблю прозвучали пісні «Клен ты мой опавший», «Отговорила роща золотая», «Не жалею, не зову, не плачу», «За окошком месяц». Із завмиранням присутні слухали «живий» голос великого поета Сергія Єсеніна, намагаючись пізнати найтонші відтінки його особливої манери виразного читання віршів. Завершився літературний вечір піснею «Мне осталась одна забава» на слова Сергія Єсеніна у виконанні Олександра Малініна.

Ніхто не залишився байдужим до підготовки й проведення такого неординарного заходу. На знак солідарності з тією світлою епохою всі прийшли на свято, одягнувши шляпки, що були модними в той золотий період часу, коли тільки народжувалося ХХ століття, яке й подарувало нам таку легендарну особистість, як Сергій Єсенін.